

Zadeva C-226/24 [Barbavi]ⁱ

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

26. marec 2024

Predložitveno sodišče:

Corte di Appello di Firenze (Italija)

Datum predložitvene odločbe:

8. januar 2024

Pritožnica:

A.M.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

CORTE DI APPELLO DI FIRENZE (PRITOŽBENO SODIŠČE V FIRENCAH,
ITALIJA)

senat za delovnopravne spore

[...] (ni prevedeno)

v postopku [...] (ni prevedeno), ki ga je sprožil

A.M. [...] (ni prevedeno)

PRITOŽNICA V POSTOPKU PO VRNITVI V RAZSOJANJE

proti

Istituto nazionale della previdenza sociale – INPS (nacionalni zavod za socialno varnost) [...] (ni prevedeno)

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

*NASPROTNA STRANKA V PRITOŽBENEM POSTOPKU PO VRNITVI V
RAZSOJANJE*

in proti

Agenzia delle entrate Riscossione (davčna uprava - izterjava)

*TOŽENA STRANKA V PONOVLJENEM POSTOPKU, KI NE SODELUJE V
POSTOPKU*

zaradi: vrnitev zadeve v ponovno odločanje na podlagi sklepa Corte di
Cassazione-Sezione Lavoro (kasacijsko sodišče, senat za delovnopravne spore,
Italija) št. [...] (ni prevedeno) z dne 27. aprila 2022

[...] (ni prevedeno) izreka naslednji

**SKLEP O VLOŽITVI PREDLOGA ZA SPREJETJE PREDHODNE
ODLOČBE O RAZLAGI PRAVA UNIJE PRI SODIŠČU EVROPSKE
UNIJE (ČLEN 267 PDEU)**

**SPOR, O KATEREM ODLOČA CORTE D'APPELLO (PRITOŽBENO
SODIŠČE)**

- 1 Postopek v glavni stvari se nanaša na ugovor A.M. zoper opomina, ki ju je decembra 2013 izdal Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (nacionalni zavod za socialno varnost, Italija, v nadaljevanju: INPS) in vročila takratna družba Equitalia Centro s.p.a. (zdaj Agenzia delle Entrate – Riscossione (davčna uprava – izterjava, Italija)) ter ki sta vsebovala nalog za plačilo razlike v prispevkih za socialno varnost in civilnih sankcij v zvezi z delavci v kmetijstvu, ki so bili leta 2007 pri A.M. zaposleni za določen čas in za katere je ta delodajalec prispevke obračunal na podlagi števila dejansko opravljenih ur, ne pa na podlagi dnevnega delovnega časa, ki traja 6,5 ure, kakor je določen v Contratto Collettivo Nazionale di Lavoro (nacionalna kolektivna pogodba). Natančneje:
 - opomin št. 351 2013 00015706 01 000, ki vsebuje nalog za plačilo zneska v višini 4,1 EUR za prispevke iz naslova zavarovanja za nesreče pri delu in starost ter s tem povezanih civilnih sankcij v zvezi z delavci v kmetijstvu, ki so bili za določen čas zaposleni v prvem četrletju leta 2007;
 - opomin št. 351 2013 00015707 02 000, ki vsebuje nalog za plačilo zneska v višini 3.932,27 EUR za prispevke iz naslova zavarovanja za nesreče pri delu in starost ter s tem povezanih civilnih sankcij v zvezi z delavci v kmetijstvu, ki so bili za določen čas zaposleni v drugem četrletju leta 2007.
- 2 Corte d'Appello di Firenze - Sezione Lavoro (pritožbeno sodišče v Firencah, senat za delovnopravne spore, Italija) [...] (ni prevedeno) je s spremembo sodbe, ki jo je izdalo Tribunale di Grosseto (sodišče v Grossetu, Italija), zavrnilo ugovora in razsodilo, da je zahtevek za plačilo, ki je bil podlaga za opomina, utemeljen, pri

čemer je pojasnilo, da mora biti plačilo delavcev, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, vezano na dnevni delovni čas, ki traja 6,5 ure, ne pa na število dejansko opravljenih ur.

- 3 Corte di Cassazione - Sezione Lavoro (kasacijsko sodišče, senat za delovnopravne spore, Italija) [...] (ni prevedeno) je zadevo vrnilo v ponovno odločanje navedenemu pritožbenemu sodišču, pri čemer je opozorilo na naslednjo načelno odločitev o razlagi prava: „*Prispevki za socialno varnost, ki jih mora delodajalec v dejavnosti kmetijstva plačati od osebnih dohodkov, ki jih izplača delavcem, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, se v skladu s členom 1(1) decreto-legge n. 338/1989 (uredba-zakon št. 338/1989) [...] (ni prevedeno) v povezavi s členom 40 nacionalne kolektivne pogodbe z dne 6. julija 2006 obračunajo izključno na podlagi dejansko opravljenih delovnih ur, razen če se v konkretnem primeru izkaže, da se je delodajalec zaradi prekinitev, ki so posledica višje sile, odločil, da mora delavec ostati na delovnem mestu in mu biti na razpolago.*“

Skratka, Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) meni, da:

- člen 30(1) CCNL del 6 luglio 2006 per gli operai agricoli e florovivaisti (nacionalna kolektivna pogodba z dne 6. julija 2006 za delavce v kmetijstvu in vrtnarstvu), ki določa, da sme „*delovni čas [...] trajati 39 ur na teden, kar je enako 6,5 ure na dan*“, opredeljuje le najdaljše trajanje rednega tedenskega in dnevnega delovnega časa, pri čemer pa ne vsebuje nobene določbe glede najkrajšega trajanja delovnega časa;
- člen 40(1) te nacionalne kolektivne pogodbe, v skladu s katerim ima „*delavec, zaposlen za določen čas, [...] pravico do plačila za število delovnih ur, ki jih v okviru delovnega dne dejansko opravi*“, določa pravilo, ki z logičnega vidika ni združljivo s pojmom tedenskega in dnevnega delovnega časa, saj plačilo za opravljeno delo ni več odvisno od vnaprej dogovorjenega delovnega časa, ki ga je mogoče v splošnem in abstraktnem smislu opredeliti;
- je navedena določba, ki izhaja iz posebnosti dela za določen čas v dejavnosti kmetijstva, povsem v skladu z določbo iz člena 16(1)(g) decreto legislativo n. 66/2003 (zakonska uredba št. 66/2003), ki zaradi izvajanja direktiv 93/104/ES in 2000/34/ES določa, da se predpisi o trajanju rednega tedenskega delovnega časa ne uporabljajo za delavce v kmetijstvu;
- [...] (ni prevedeno) [drugi preudarki, ki niso upoštevni za vprašanje za predhodno odločanje]
- člen 1(1) uredbe-zakona št. 338/1989 [...] (ni prevedeno) v zvezi s prispevki določa, da plačilo, ki se upošteva kot osnova za izračun prispevkov za socialno varnost in socialno zavarovanje, ne sme biti nižje od zneska plačila, določenega v zakonih in drugih predpisih, kolektivnih pogodbah, ki jih sklenejo najbolj reprezentativni sindikati na nacionalni ravni, oziroma v kolektivnih sporazumih ali individualnih pogodbah (pri čemer je znesek plačila, ki ga v skladu s kolektivnimi

pogodbami prejmejo delavci, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, določen prav na podlagi števila opravljenih ur);

– do drugačne ugotovitve v zvezi z izračunom prispevkov na podlagi dejansko opravljenih ur ne bi bilo mogoče priti niti „ob upoštevanju sodne prakse Unije, navedene v izpodbijani sodbi, v zvezi s prepovedjo diskriminacije delavcev, zaposlenih za določen čas, iz določbe 4 Direktive 99/70/ES, saj se ta prepoved [...] nanaša na delovno razmerje, sklenjeno med strankama, in lahko vsekakor upraviči morebitne zahteve delavca za plačilo, ki je višje od tistega, ki mu je bilo v konkretnem primeru izplačano, nikakor pa ne more biti podlaga za drugačen in višji zahtevek nosilca zavarovanja iz naslova prispevkov za socialno varnost, saj se za razmerja med INPS in delodajalci, kar zadeva plačevanje prispevkov za socialno varnost določbe prava Unije ne uporabljajo“.

- 4 [A.M.] je nadaljevala postopek, v katerem je v skladu načelno odločitvijo o razlagi prava, ki jo je sprejelo Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče), predlagala odpravo izpodbijanih opominov, saj naj bi prispevke za delavce, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, že plačala, in sicer tako, da jih je izračunala na podlagi dejansko opravljenih ur.
- 5 INPS, ki se je spustil v postopek po vrnitvi zadeve v ponovno odločanje, je postavil vprašanje, ali je načelna odločitev o razlagi prava, ki jo je sprejelo Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče), v skladu s prepovedjo diskriminacije iz določbe 4 Direktive 1999/70/ES o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, ki v točki 1 določa: „Delavce, zaposlene za določen čas, se glede pogojev zaposlitve ne sme obravnavati manj ugodno kakor primerljive delavce, zaposlene za nedoločen čas, razen kjer je različno obravnavanje upravičljivo iz objektivnih razlogov.“

INPS meni, da pristop, v skladu s katerim je treba prispevke delavcev, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, obračunati glede na plačilo, ki se izračuna na podlagi dejansko opravljenih delovnih ur (kar je v skladu s členom 40 nacionalne kolektivne pogodbe), ne pa na podlagi dnevnega delovnega časa, ki traja 6,5 ure, kot to velja za delavce, ki so v kmetijstvu zaposleni za nedoločen čas (v skladu s členom 30 nacionalne kolektivne pogodbe), ki sicer opravljajo enako delo, vendar njihovo plačilo ni vezano na število opravljenih ur, pomeni, da so prvonavedeni delavci na področju socialne varnosti obravnavani manj ugodno, in sicer tako z vidika prispevkov, ki jih mora plačati delodajalec, kot tudi z vidika dajatev socialne varnosti, ki jih priznava INPS, saj bodo te dajatve zaradi dejstva, da temeljijo na prispevkih, verjetno nižje od tistih, do katerih so upravičeni drugonavedeni delavci.

Poleg tega meni, da je treba, če je načelo prepovedi diskriminacije res namenjeno zagotavljanju, da se s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi za določen čas ne posega v položaj zadevnega delavca oziroma da se ga s tem ne postavlja v slabši položaj v primerjavi z delavcem, zaposlenim za nedoločen čas, besedno zvezo „pogoji zaposlitve“ iz določbe 4 razumeti tako, da ni omejena zgolj na prejemke, ki jih

delavcu izplača delodajalec, ampak jo razlagati širše, in sicer tako, da se nanaša na vse pravne učinke, ki vplivajo na materialnopravni položaj delavca in delodajalca, torej tudi na položaj, ki se nanaša na socialno varnost, pri čemer je treba upoštevati tako višino prispevkov kot tudi z njimi povezano višino dajatev socialne varnosti v času delovnega razmerja ali po njegovem prenehanju.

INPS je predložitvenemu sodišču zato predlagal, naj prekine odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predloži ta vprašanja:

[...] (ni prevedeno) [vprašanja, podobna tistim, ki jih je nato postavilo predložitveno sodišče] [...] (ni prevedeno) V zvezi z vsebino zadeve pa je predlagal, naj se pritožba pritožnice po koncu postopka predhodnega odločanja zavrne kot dejansko in pravno neutemeljena.

Davčna uprava – izterjava v postopku ni sodelovala.

- 6 [A.M.] je s poznejšimi vlogami z dne 30. junija 2023 predlagala zavrnitev predloga za sprejetje predhodne odločbe [...] (ni prevedeno), ker obvezni prispevki za socialno varnost ne spadajo na stvarno področje uporabe Direktive 1999/70/ES in ker ta direktiva nima horizontalnega učinka, ampak le vertikalni učinek, in se nanjo v razmerjih med INPS in delodajalcem zato ni mogoče sklicevati;

[...] (ni prevedeno) [trditve v zvezi z nacionalnim procesnim pravom]

[...] (ni prevedeno) [nacionalni postopek] [...] (ni prevedeno)

RAZLOGI ZA ODLOČITEV

- 7 Predložitveno sodišče, ki odloča po vrnitvi zadeve v ponovno odločanje, mora v skladu z nacionalnim pravom upoštevati sodbo Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče), pri čemer člen 384 codice di procedura civile (zakon o civilnem postopku) izrecno določa, da mora predložitveno sodišče ravnati v skladu z načelno odločitvijo o razlagi prava in v vsakem primeru spoštovati ugotovitve tega sodišča (glej nazadnje sodbo Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) št. 27155/2017 o zavezujočem učinku načelne odločitve o razlagi prava, ki jo sprejme sodišče, ki odloča o zakonitosti).
- 8 Spor v glavni stvari se torej v tej fazi postopka nanaša na konkretno uporabo pravila, v skladu s katerim mora delodajalec, to je pritožnica, prispevke za delavce, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, plačati glede na število dejansko opravljenih ur.
- 9 Nacionalne določbe, ki se uporabljajo za to zadevo, zajemajo člen 40 nacionalne kolektivne pogodbe z dne 6. julija 2006 za delavce v kmetijstvu in vrtnarstvu, ki določa, da „*ima delavec, zaposlen za določen čas, [...] pravico do plačila za število delovnih ur, ki jih v okviru delovnega dne dejansko opravi*“, kakor ga razlaga Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče), in člen 1(1) uredbe-zakona št.

338/1989 [...] (ni prevedeno), ki določa, da je višina prispevkov odvisna od plačila in da plačilo, ki se upošteva kot osnova za izračun prispevkov za socialno varnost in socialno zavarovanje, ne sme biti nižje od zneska plačila, določenega v zakonih in drugih predpisih, kolektivnih pogodbah, ki jih sklenejo najbolj reprezentativni sindikati na nacionalni ravni, oziroma v kolektivnih sporazumih ali individualnih pogodbah, če te predpisujejo višji znesek plačila, kot je določen v kolektivni pogodbi. Na podlagi te določbe in ob uporabi načelne odločitve o razlagi prava, ki jo je sprejelo Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče), bi bilo treba prispevke za delavce, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, plačati na podlagi dejansko opravljenih ur, saj imajo ti delavci v skladu s pravili kolektivne pogodbe pravico le do plačila za te ure.

Predložitveno sodišče prav tako poudarja, da člen 30 navedene kolektivne pogodbe v zvezi z delavci, zaposlenimi za nedoločen čas, po drugi strani določa, da sme „*delovni čas [...] trajati 39 ur na teden, kar je enako 6,5 ure na dan*“, kar pomeni, da mora delodajalec delavcu zagotoviti plačilo za navedeni delovni čas, tudi če opravljanje dela ni potrebno in razen v primeru prekinitve dela, ki je posledica višje sile, ter plačati prispevke, ki se obračunajo na podlagi zadevnega plačila.

- 10 Predložitveno sodišče dvomi, da je načelna odločitev o razlagi prava, ki jo je sprejelo Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče), v skladu s pravom Unije, natančneje z določbo 4 Direktive 1999/70/ES o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, in meni, da so izpolnjeni pogoji za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču, kot je predlagal INPS.

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe glede na nacionalno pravo

11 [...] (ni prevedeno)

12 [...] (ni prevedeno)

13 [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [nacionalna sodna praksa in sodna praksa Unije, na podlagi katerih je predložitev zadeve Sodišču dopustna]

Uporaba prava Unije v obravnavani zadevi

- 14 Predložitveno sodišče z materialnopravnega vidika meni, da se v obravnavani zadevi uporablja pravo Unije v zvezi z načelom prepovedi diskriminacije iz določbe 4 Direktive 1999/70/ES o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, ki v točki 1 določa „*Delavce, zaposlene za določen čas, se glede pogojev zaposlitve ne sme obravnavati manj ugodno kakor primerljive delavce, zaposlene za nedoločen čas, razen kjer je različno obravnavanje upravičljivo iz objektivnih razlogov.*“

- 15 Prvič, v tem postopku se presoja pojem „pogoji zaposlitve“, ki se ne bi smel razlagati ozko, ampak široko, in sicer tako, da zajema vse prejemke, ki jih delodajalec izplača delavcu iz naslova delovnega razmerja, in se torej nanaša tudi na višino plačila (sodbe Sodišča z dne 13. septembra 2007, Del Cerro Alonso, C-307/05; z dne 12. decembra 2013, Carratù, C-361/12, in z dne 15. aprila 2008, Impact, C-268/06).

V skladu s sodbo Del Cerro Alonso „se ob uporabi člena 137(1)(b) ES in posledično Direktive 1999/70 ter okvirnega sporazuma, ki je bil sprejet na tej podlagi, zastavlja vprašanje, ali je treba na podlagi načela nediskriminacije iz določbe 4(1) tega okvirnega sporazuma delavcu, zaposlenemu za določen čas, kot pogoj zaposlitve dodeliti enega od elementov plačila v enaki meri kot delavcu, zaposlenemu za nedoločen čas“ (točka 47). Zato je treba pojem enakih „pogojev zaposlitve“ razlagati tako, da zajema prejemke, katerih višina je nedvomno določena v nacionalni zakonodaji, ki pa jih ni mogoče opredeliti drugače oziroma v škodo delavcev, zaposlenih za določen čas, zgolj zato, ker je njihova pogodba sklenjena za določen čas, razen kjer je različno obravnavanje upravičljivo iz objektivnih razlogov.

- 16 V obravnavani zadevi gre na eni strani najprej za vprašanje plačila, do katerega so upravičeni delavci, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, saj v skladu z nacionalnim pravom velja, da se prispevki oziroma dajatve, ki jih zahteva INPS, obračunajo od celotnega plačila, ki pripada delavcem.
- 17 Poleg tega pa na drugi strani velja, da pojem „pogoji zaposlitve“ zajema tudi prispevke, ki jih zahteva INPS, saj so ti podlaga za plačilo dajatev socialne varnosti, ki se izplačajo iz sistemov poklicnega pokojninskega zavarovanja, to je dajatev, ki prav tako spadajo v okvir pojma plačila [iz prava Unije] (glej sodbo Sodišča z dne 17. maja 1990, C-262/88, ter sodbi Sodišča z dne 13. novembra 2008, Komisija/Italija, C-46/07, in z dne 15. aprila 2008, Impact, C-268/06, v skladu s katero navedeni pojem zajema „pokojnine, ki izhajajo iz delovnega razmerja med delavcem in delodajalcem, z izjemo pokojnin iz zakonskih sistemov socialne varnosti, ki so manj določene s tem razmerjem kot pa so s socialnimi razlogi“).
- 18 V Direktivi 2006/54 so namreč poklicni sistemi socialne varnosti opredeljeni kot sistemi varstva za primer bolezni, invalidnosti, starosti, nesreč pri delu in poklicnih bolezni ter brezposelnosti, ki jih ne ureja Direktiva 79/7/EGS (o splošnem sistemu socialne varnosti) in katerih namen je „delavcem, bodisi zaposlenim bodisi samozaposlenim, v delovni organizaciji ali skupini delovnih organizacij, v gospodarski dejavnosti, v poklicnem sektorju ali skupini sektorjev zagotoviti pravice, ki dopolnjujejo pravice iz obveznega sistema socialne varnosti ali jih nadomeščajo, ne glede na to, ali je vključitev v te sisteme obvezna ali prostovoljna“.

Gre za pojem, ki ga sodišče Evropske unije dosledno uporablja in iz katerega je mogoče razbrati, da se poklicni sistemi socialne varnosti od splošnega sistema

socialne varnosti ne razlikujejo zaradi varstva, za doseganje katerega si prizadeva socialnovarstveni sistem, ali narave tveganj, ki so predmet takega varstva, ampak zaradi različnih vrst upravičencev in razlogov, na katerih temelji zadevno razmerje: dajatve iz sistemov socialne varnosti se namreč izplačujejo vsem posameznikom, in sicer v skladu z zakoni in merili, ki temeljijo na solidarnosti in pomoči najšibkejšim skupinam prebivalstva, medtem ko se iz poklicnih sistemov zagotavljajo dajatve, ki dopolnjujejo ali nadomeščajo dajatve, ki se iz zakonskih sistemov socialne varnosti izplačujejo delavcem, zaposlenim v delovni organizaciji, gospodarski dejavnosti ali poklicnem sektorju, in so sestavni del njihovega delovnega razmerja.

- 19 V obravnavani zadevi gre za vprašanje prispevkov, na podlagi katerih se izplačajo dajatve, ki so odvisne od delovnega razmerja, pri čemer je višina teh dajatev sorazmerna s trajanjem delovnega razmerja in povezana z višino plačila, saj se prispevki plačajo glede na višino plačila. Nižje plačilo, na podlagi katerega se plačajo nižji prispevki, posledično pomeni, da so nižje tudi dajatve socialne varnosti, kar očitno negativno vpliva na posamezne delavce, obenem pa povečuje stroške celotne družbe, saj se dajatve, ki se dodelijo tem delavcem, v celoti krijejo iz javnega sistema socialne varnosti.
- 20 V tej zadevi so torej s tega vidika sporne tudi dajatve, ki se lahko izplačajo delavcu, ki je v kmetijstvu zaposlen za določen čas, saj bo tak delavec glede na to, da ima pravico do plačila, ki temelji le na številu dejansko opravljenih ur, v primerjavi z delavci, zaposlenimi za nedoločen čas, ki imajo vselej pravico do minimalnega plačila, določenega v kolektivni pogodbi, ne glede na dejansko opravljene ure, nedvomno prejel nižje dajatve.
- 21 Nikakor pa ni sporno, da gre za „pogoje zaposlitve“, na katere se nanaša določba 4 Direktive 99/70/ES, in posledično za področje uporabe prava Unije.
- 22 Prav tako je jasno, da sektor kmetijstva ni izključen s področja uporabe te direktive.
- 23 V zvezi z dejstvom, da ima navedena direktiva le vertikalni učinek, zaradi česar se, kot trdi pritožnica, na to direktivo ni mogoče sklicevati v sporu med posamezniki, je treba navesti, da je mogoče to trditev ovreči, prvič, z dejstvom, da je bila zadevna direktiva pravilno prenesena v nacionalno zakonodajo, in sicer z decreto legislativo n. 368/2001 (zakonska uredba št. 368/2001), ki v členu 6 določa, da se načelo prepovedi diskriminacije uporablja tudi v italijanskem pravnem redu (zdaj v istem smislu člen 25 decreto legislativo n. 81/2015 (zakonska uredba št. 81/2015)), zaradi česar ima horizontalni učinek tudi v razmerjih med posamezniki ter med posamezniki in javnimi ali zasebnimi subjekti.
- 24 Drugič, načelo prepovedi diskriminacije je splošno načelo prava Unije, ki ima polni in neposredni učinek tudi v horizontalnih položajih, vsaj v primerih, v katerih je to načelo opredeljeno v aktih sekundarne zakonodaje, kakršen je v

obravnavani zadevi Direktiva 99/70/ES (glej sodbo Sodišča, Küçükdeveci, C-555/07).

- 25 Nazadnje, upoštevati je treba, da v zvezi s prepovedjo iz določbe 4, točka 1, velja, da je brezpogojna in dovolj natančna, zaradi česar ukrepi za prenos direktive v nacionalno pravo sploh niso potrebni, pri čemer se edina izjema nanaša na utemeljitve na podlagi objektivnih razlogov (ki so predmet sodnega nadzora, sodba Sodišča, Impact, C-268/06, točki 65 in 68), ki jih je treba razumeti tako, da se nanašajo na „*določene in konkretne okoliščine, ki označujejo določeno dejavnost*“ (sodba Sodišča, Del Cerro Alonso, C-307/05, točke od 53 do 58).
- 26 Ker je bilo ugotovljeno, da se določba 4, točka 1, navedene direktive uporablja za plačilo delavcev, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, in s tem povezane prispevke, se v konkretnem primeru šteje, da načelna odločitev o razlagi prava, ki jo je Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) sprejelo v zvezi z izračunom prispevkov, ki jih mora delodajalec plačati na podlagi števila dejansko opravljenih ur, pomeni kršitev te določbe, saj privede do manj ugodnega obravnavanja teh delavcev v primerjavi z delavci, ki so v kmetijstvu zaposleni za nedoločen čas, čeprav za to ne obstajajo nobeni dejanski objektivni razlogi.
- 27 V zvezi s primerljivostjo med obema kategorijama delavcev neizpodbitno in nesporno velja, da so delavci, ki so bili v kmetijstvu zaposleni za določen čas, opravljali enake naloge kot delavci, zaposleni za nedoločen čas [...] (ni prevedeno).
- 28 Glede manj ugodne obravnave ni dvoma, da bi uporaba načelna odločitev o razlagi prava, ki jo je sprejelo sodišče, ki je odločalo o zakonitosti, privedla do tega, da bi bili delavci, zaposleni za določen čas, obravnavani manj ugodno kot primerljivi delavci, zaposleni za nedoločen čas, saj bi lahko delodajalec le v prekarnih delovnih razmerjih, ki se sklepajo v kmetijstvu, enostransko določil vsebino medsebojnih obveznosti strank, ki se nanašajo na delo in plačilo, s čimer bi posledično vplival na višino prispevkov, nenazadnje pa tudi na višino dajatev socialnega zavarovanja, medtem ko je delavcem, zaposlenim za nedoločen čas, v vsakem primeru zagotovljeno minimalno dnevno plačilo, ki ne glede na dejansko delovno obveznost temelji na 6,5-urnem delovniku in katerega učinki se odražajo tudi v prispevkih ter na njih temelječih dajatvah, ki jih izplača INPS.
- 29 Glede neobstoja objektivnih razlogov za različno obravnavanje je treba poudariti, da nobena od strank ne navaja, kateri so ti objektivni razlogi, ki se nanašajo na „*določene in konkretne okoliščine, ki označujejo določeno dejavnost*“ (sodba Sodišča Del Cerro Alonso, C-307/05, točke od 53 do 58), medtem ko ta pojem v skladu s sodno prakso Sodišča zahteva, da je različno obravnavanje upravičeno z obstojem „*jasnih in konkretnih elementov, značilnih za zadevni pogoj zaposlitve v posebnem kontekstu, v katerem se uporabi, ter na podlagi objektivnih in preglednih meril, da se ugotovi, ali to razlikovanje ustreza dejanski potrebi, ali se z njim lahko doseže želeni cilj in ali je nujno za dosego tega cilja*“ (sodba Sodišča z dne 19. oktobra 2023, C-660/20).

- 30 V obravnavani zadevi niso podane niti objektivne okoliščine, povezane z opravljanjem zadevnega dela, niti jasni in konkretni elementi, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, ali različno obravnavanje delavcev, zaposlenih za določen čas, ustreza dejanski potrebi, saj je treba med drugim upoštevati, da se tveganja, ki so značilna za kmetijsko dejavnost in so odvisna od pojava nepredvidljivih vremenskih razmer, nanašajo na vse vrste dela, pri čemer oblika zaposlitve sploh ni upoštevna.

IZ TEH RAZLOGOV

predložitveno sodišče

na podlagi člena 267 PDEU

Sodišču Evropske unije predloži ti vprašanji za predhodno odločanje:

1. Ali je treba določbo 4, točka 1, okvirnega sporazuma razlagati tako, da nasprotuje določbam nacionalnih kolektivnih pogodb, kakršna je ta iz člena 40 nacionalne kolektivne pogodbe z dne 6. julija 2006 za delavce v kmetijstvu in vrtnarstvu, v zvezi s katero je Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) podalo razlago, ki je za predložitveno sodišče zavezujoča, ki delavcu, ki je v kmetijstvu zaposlen za določen čas, priznava pravico do plačila za število delovnih ur, ki jih v okviru delovnega dne dejansko opravi, medtem ko so delavci, ki so v kmetijstvu zaposleni za nedoločen čas, v skladu s členom 30 navedene kolektivne pogodbe upravičeni do plačila, ki temelji na 6,5-urnem delovniku?

2. Ali je treba, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, določbo 4, točka 1, okvirnega sporazuma razlagati tako, da pogoji zaposlitve zajemajo tudi določitev višine obveznih prispevkov za socialno varnost, ki jih je treba za delavce, ki so v kmetijstvu zaposleni za določen čas, vplačati v poklicni sistem socialne varnosti, kar posledično pomeni, da jo je treba določiti na podlagi enakega merila, kot velja za delavce, ki so v kmetijstvu zaposleni za nedoločen čas, in da mora zato temeljiti na dnevnem delovnem času, določenem v kolektivnih pogodbah, ne pa na številu dejansko opravljenih delovnih ur?

Odreja prekinitev postopka do objave odločitve Sodišča o teh vprašanjih.

Sodnemu tajništvu naloži, naj ta sklep posreduje Sodišču Evropske unije [...] (ni prevedeno).

[...] (ni prevedeno) Firenze, 8. januar 2024

[...] (ni prevedeno)